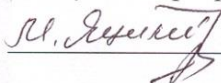

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Львівський національний університет імені Івана Франка
Факультет журналістики
Кафедра мови засобів масової інформації

Затверджено

на засіданні кафедри
мови засобів масової інформації
факультету журналістики
Львівського національного університету
імені Івана Франка
(протокол №1 від 31 серпня 2020 р.)

Завідувач кафедри

 проф. Яцимірська М. Г.

Силабус з навчальної дисципліни
“Практична стилістика української мови”
для студентів першого курсу спеціальності
061 – “Журналістика”

Львів–2020

Силабус курсу «Практична стилістика української мови» 2020/2021 навчального року

Назва курсу	Практична стилістика української мови
Адреса викладання курсу	Львівський національний університет імені Івана Франка (Львів, вул. Генерала Чупринки, 49)
Факультет та кафедра, за якою закріплена дисципліна	Факультет журналістики; кафедра мови засобів масової інформації
Галузь знань, шифр та назва спеціальності	Галузь знань – 06 журналістика Спеціальність – 061 журналістика
Викладачі курсу	Капелюшний Анатолій Олексійович, кандидат філологічних наук, вчене звання – доцент, посада – доцент кафедри мови засобів масової інформації,
Контактна інформація викладачів	Електронна адреса: anatoliykapelushnyj@gmail.com; посилання на сторінку викладача: Анатолій Капелюшний у Фейсбуці. Телефони: 0673951615 – моб.: 227-67-11 – стаціонарний.
Консультації по курсу відбуваються	Щоп'ятниці, 15:00 – 17:50 год. (Львів, вул. Генерала Чупринки, 49, ауд. 209 після закінчення карантину), а також можна консультуватися в день проведення лекцій або лабораторних занять (за попередньою домовленістю). Можливі й он-лайн консультації через Zoom Viber або WhatsApp. Для погодження часу он-лайн консультацій телефонувати 0673951615 – моб.: 227-67-11 – стаціонарний.
Сторінка курсу	https://journ.lnu.edu.ua/course/praktychna-stylistyka-ukrajinskoji-movy
Інформація про курс	Курс розроблено таким чином, щоб надати учасникам необхідні знання, обов'язкові для того, щоб опанувати фах. Тому у курсі представлено як огляд концепцій з медіастилістики, так і процесів та інструментів, які потрібні для засвоєння основних навиків роботи над журналістським текстом.
Коротка анотація курсу	Дисципліна «Практична стилістика української мови» є нормативною дисципліною із спеціальності «Журналістика» для освітньої програми бакалавра, яка викладається в 1-му семестрі в обсязі 4 кредитів (за Європейською Кредитно-Трансферною Системою ECTS).
Мета та цілі курсу	Метою вивчення нормативної дисципліни «Практична стилістика української мови» поглиблення знань із сучасної української мови, її практичного функціонування в ЗМІ, вивчення особливості використання її функціональних різновидів у суспільстві, в різних мовленнєвих ситуаціях для оволодіння сучасними підходами та інструментами для їх вирішення.
Література для вивчення дисципліни	Основна література: <ol style="list-style-type: none"> 1. Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – 400 с. 2. Волкотруб Г. Й. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2009. – 256 с. 3. Дудик П.С. Стилiстика української мови: Навчальний посiбник. – К.: Ака-демія, 2005. – 368 с. 4. Пономарів О.Д. Стилiстика сучасної української мови. – К.:

	<p>Либідь, 1992. – 248 с. (3-тє вид. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2000. – 248 с.).</p> <p>Додаткова література:</p> <p>Антисуржик. Вчимося ввічливо поводитись і правильно говорити / [О. Сербенська, М. Білоус, Х. Дацишин, А. Капелюшний та ін.] : навч. посібн. – 3-тє вид., доповн. і переробл. – Львів: Априорі, 2017. – 304 с.</p> <p>Капелюшний А.О. Стилістика. Редагування журналістських текстів: Практичні заняття (Навчальний посібник з курсів: “Практична стилістика української мови”, “Стилістика тексту”, “Редагування в ЗМІ”). – Львів: ПАІС, 2003. – 544 с.</p> <p>Караванський С. Секрети української мови. – 2-ге розшир. вид. – Львів: БаК, 2009. – 344 с.</p> <p>Мацько Л.І., Сидоренко О.М., Мацько О.М. Стилістика української мови. – К.: Вища школа, 2003. – 462 с.</p> <p>Пономарів О. Д. Українське слово для всіх і для кожного. – К.: Либідь, 2013. – 360 с.</p> <p>Сербенська О. Голос і звуки рідної мови. – Львів: Априорі, 2020. – 280 с.</p> <p>Яцимірська М. Г. Культура мови журналіста: Навч. посібник. – 2-ге вид., перероб. і доп. – Львів: ПАІС, 2017. – 168 с.</p> <p>Інтернет-ресурси:</p> <p>Блог професора Пономарева О. Д. // http://www.bbc.co.uk/ukrainian</p> <p>Кафедра мови засобів масової інформації ЛНУ ім. Івана Франка / Інформаційна сторінка на ФБ // https:// uk-ua.facebook.com/kafedramovuzmi</p> <p>Культура слова / Інформаційна сторінка на ФБ Інституту української мови НАН України // Доступно з: https:// www.facebook.com</p> <p>MOVA.info – лінгвістичний портал // Доступно з: http://www.mova.info</p> <p>Пономарів О.Д. Культура слова: мовностилістичні поради // http://ponomariv-kultura-slova.wikidot.com</p> <p>Словники України online / лінгвістичний портал / Український мовно-інформаційний фонд НАН України // dictua">http://www.lcorp.ulif.org.ua>dictua</p>
Тривалість курсу	120 год.
Обсяг курсу	64 годин аудиторних занять. З них 32 години лекцій, 32 години лабораторних занять та 56 години самостійної роботи
Очікувані результати навчання	<p>Після завершення цього курсу студент буде :</p> <ul style="list-style-type: none"> - Знати мовностилістичні норми. - Знати закономірності та специфіку творення медійного тексту в сучасних умовах. - Вміти визначати тип мовностилістичної помилки, правило, якого не дотримано в тексті. - Вміти виявляти мовностилістичні помилки в текстах різних типів. - Вміти обирати способи уникнення різного типу мовностилістичних помилок.

	<ul style="list-style-type: none"> - Уміти створювати медійні тексти різного типу із використанням знань про їх функціонально-стилістичну специфіку. - Практично застосовувати лексичні, граматичні та стилістичні норми під час творення журналістських текстів.
Ключові слова	Практична стилістика української мови, функціонально-стильова сфера, функціональний стиль, стилістичне використання в мові ЗМІ лексичних засобів, морфологічні синоніми, паралельні форми, стилістичні можливості іменника, прикметника, числівника, займенника, дієслова, стилістичні можливості синтаксису, синтаксичні синоніми, паралельні синтаксичні конструкції, стилістичне використання координації підмета й присудка, однорідних членів речення, складних речень.
Формат курсу	Очний і заочний
	Проведення лекцій, лабораторних робіт та консультації для кращого розуміння тем
Теми	<i>Див. тут «Схему курсу»</i>
Підсумковий контроль, форма	іспит у кінці семестру тестовий (у разі карантину на час іспиту – усний або комбінований)
Пререквізити	Для вивчення курсу студенти потребують базових знань з української мови в ЗМІ, достатніх для сприйняття категоріального апарату «Практичної стилістики української мови», розуміння основних джерел.
Навчальні методи та техніки, які будуть використовуватися під час викладання курсу	Презентація, лекції, колаборативне навчання, проектно-орієнтоване навчання, дискусія.
Необхідне обладнання	Вивчення курсу не потребує використання програмного забезпечення, крім загально вживаних програм і операційних систем.
Критерії оцінювання (окремо для кожного виду навчальної діяльності)	<p>Оцінювання проводиться за 100-бальною шкалою. Бали нараховуються за таким співвідношенням:</p> <ul style="list-style-type: none"> • практичні/самостійні тощо : 25% семестрової оцінки; максимальна кількість балів - 25 • контрольні заміри (модулі): 25% семестрової оцінки; максимальна кількість балів - 25 • іспит: 50% семестрової оцінки. Максимальна кількість балів -50. <p>Підсумкова максимальна кількість балів - 100</p> <p>Письмові роботи: Очікується, що студенти виконають декілька видів письмових робіт. Академічна доброчесність: Очікується, що роботи студентів будуть їх оригінальними дослідженнями чи міркуваннями. Відсутність посилань на використані джерела, фабрикування джерел, списування, втручання в роботу інших студентів становлять, але не обмежують, приклади можливої академічної недоброчесності. Виявлення ознак академічної недоброчесності в письмовій роботі студента є підставою для її незарахування викладачем, незалежно від масштабів плагіату чи обману. Відвідання занять є важливим складником навчання. Очікується, що всі студенти відвідають усі лекції і лабораторні заняття курсу. Студенти мають інформувати викладача</p>

	<p>про неможливість відвідати заняття. У будь-якому випадку студенти зобов'язані дотримуватися усіх термінів, визначених для виконання усіх видів письмових робіт, передбачених курсом. Література. Уся література, яку студенти не зможуть знайти самостійно, буде надана бібліотекою факультету винятково в освітніх цілях без права її передачі третім особам. Студенти заохочуються до використання також й іншої літератури та джерел, яких немає серед рекомендованих.</p> <p>Політика виставлення балів. Враховуються бали, набрані на поточному тестуванні, самостійній роботі, та бали підсумкового тестування. При цьому обов'язково враховуються присутність на заняттях та активність студента під час практичного заняття; неприпустимість пропусків та запізень на заняття; користування мобільним телефоном, планшетом чи іншими мобільними пристроями під час заняття з метою, не пов'язаною з навчанням; списування та плагіат; невчасне виконання поставленого завдання і т. ін. Жодні форми порушення академічної доброчесності не толеруються.</p>
<p>Питання до екзамену.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Практична стилістика, її предмет, зміст і завдання. 2. Місце практичної стилістики в системі мовознавчих дисциплін. 3. Прагмостилістичний, функціонально-стилістичний, структурно-стилістичний, герменевтичний, феноменологічний аспекти аналізу журналістського тексту. 4. Усна й писемна форми існування мови та особливості їх використання в засобах масової інформації. 5. Поняття норми літературної мови, нормативних варіантів. Типи норм. 6. Функціонально-стильова сфера. 7. Поняття функціонально-стильової єдності. 8. Стиль як функціональний різновид літературної мови. 9. Стилї сучасної української літературної мови. 10. Характерні ознаки наукового стилю. 11. Мовні особливості офіційно-ділового стилю. 12. Загальна характеристика функціонально-стильової єдності “мова художньої літератури”. 13. Розмовна функціонально-стильова сфера. 14. Конфесійний стиль української мови. 15. Публіцистичний стиль, його різновиди. 16. Інформативно-впливова та соціально-оцінна функція публіцистичного стилю. 17. Місце публіцистичного стилю в системі функціональних стилів літературної мови. 18. Роль публіцистичного стилю у формуванні стилістичних і мовних норм. 19. Загальна характеристика словникового складу української мови. 20. Стилїстичне розшарування лексики. 21. Використання в пресі лексики загальноповсякденної та

стилістично забарвленої.

22. Умови використання в мові ЗМІ суспільно-політичної, виробничо-професійної, науково-термінологічної, офіційно-ділової, розмовної, просторічної лексики.

23. Лексична сполучуваність та її порушення в журналістському тексті.

24. Емоційно-експресивні різновиди мовлення.

25. Слова урочисті, піднесено-схвильовані, іронічні, зневажливі, презирливі та їх використання в журналістських текстах.

26. Засоби словотвору, що надають лексичним одиницям експресивного забарвлення.

27. Робота журналіста зі словниками як засіб досягнення точності слововживання.

28. Енциклопедичні та лінгвістичні словники, потрібні в редакційній практиці.

29. Особливості використання в практиці ЗМІ тлумачних словників.

30. Загальна характеристика двомовних словників, їх використання в практиці ЗМІ.

31. Використання в роботі журналіста Словника іншомовних слів.

32. Використання в редакційній практиці Орфографічного словника.

33. Використання на радіо й телебаченні Орфоепічного словника, словника-довідника “Складні випадки наголошення”, Словника наголосів.

34. Стилiстичні позначки в словниках як засіб орієнтування в доборі слова.

35. Стилiстичне використання багатозначності слова.

36. Види переносного вживання слова (мовна метафора, метонімія, синекдоха) та їх застосування в журналістських творах.

37. Виникнення експресії у зв'язку з переносним уживанням слова.

38. Використання полісемії в сатиричних жанрах.

39. Стилiстична мета використання омонімів; каламбур.

40. Небезпека омофонії в мовленні на радіо й телебаченні.

41. Можлива двозначність за непередуманого використання омонімів. Словник омонімів.

42. Пароніми в журналістських текстах як вияв незнання справжнього значення слова. Словник паронімів української мови.

43. Стилiстичні прийоми, що базуються на використанні паронімії. Парономазія.

44. Загальна характеристика лексичної синонімії.

45. Використання в мові ЗМІ ідеографічних синонімів.

46. Семантичний обсяг і експресивне забарвлення слів-дублетів. Слова-дублети й абсолютні синоніми.

47. Ампліфікація та градація як образно-виражальні засоби.

48. Використання в журналістських текстах стилістичних синонімів. Словники синонімів української мови.

49. Місце перифраз у журналістському тексті.
50. Принципи заміни слів перифразами. Словник перифраз.
51. Застосування в мові ЗМІ контекстуальних синонімів.
52. Стилiстична мета використання лексичних синонімів.
53. Словникові та контекстуальні антоніми в мові ЗМІ.
54. Функції антонімів у журналістському тексті.
55. Образно-виражальні засоби, побудовані на антонімії.
56. Іронія, антитеза, оксиморон у журналістських текстах.
57. Словники антонімів української мови.
58. Ставлення журналіста до слів іншомовного походження та їх використання в пресі, на радіо, телебаченні.
59. Лексичні та граматичні росіянізми в мові ЗМІ.
60. Небезпека паронімії під час використання слів іншомовного походження.
61. Стилiстичне використання історизмів і архаїзмів у мові ЗМІ.
62. Архаїзми як засіб надання урочистості або “зниження” висловлювання.
63. Використання історизмів для відтворення колориту епохи.
64. Неологізми як обов’язковий елемент мови ЗМІ.
65. Межі використання в журналістських текстах нових складноскорочених слів.
66. Особливості використання в мові ЗМІ діалектизмів.
67. Одночасна зорієнтованість на експресію та стандарт як конструктивний принцип мови ЗМІ.
68. Неоднозначність термінів “стандарт”, “стереотип”, “кліше” і “штамп”.
69. Виправданість уживання ділової лексики в офіційно-діловому стилі.
70. Ознаки канцеляризмів; способи уникнення канцеляризмів у мові ЗМІ.
71. Розщеплення присудка як ознака канцеляриту.
72. Ознаки штампів; способи уникнення штампів у мові ЗМІ.
73. Штамп як один з виявів збідненості лексики твору. Слова-паразити.
74. Тавтологія, плеоназм.
75. Стилiстичне розшарування фразеологізмів.
76. Емоційно нейтральні фразеологізми.
77. Межі використання в мові ЗМІ фразеологізмів наукового та офіційно-ділового стилів.
78. Використання фразеологізмів у журналістських текстах залежно від їх жанрових різновидів.
79. Стилiстично виправдана трансформація фразеологізмів і їх невмотивована переробка (спотворення).
80. Способи “перекладу” фразеологічних одиниць з однієї мови на іншу.
81. Передавання українськими відповідниками російських фразеологізмів.
82. Майстерність журналіста у використанні фразеологічних засобів.

83. Використання фразеологічних словників у журналістській практиці.
84. Морфологічні синоніми та паралельні форми.
85. Стилiстичні властивості словотвору та словозміни.
86. Стилiстична характеристика іменника.
87. Категорія роду іменників; стилістичне використання іменників, які мають варіантні форми роду.
88. Урахування під час перекладу з російської мови на українську невідповідності граматичного роду однакових за значенням і подібних за вимовою та написанням іменників.
89. Літературна норма визначення граматичного роду складноскорочених слів та невідмінюваних іменників іншомовного походження.
90. Рід іменників на позначення професій і посад жінок.
91. Категорія числа іменників, випадки вживання однини в значенні множини.
92. Множина іменників абстрактних, речовинних і власних імен.
93. Категорія відмінка. Словозмінні паралелі, що залежать або не залежать від семантики слова.
94. Синонімія давального відмінка та родового з прийменником “для”.
95. Уживання родового або знахідного відмінка при перехідних дієсловах із запереченням та без заперечення.
96. Уживання кличного чи називного відмінка у звертанні.
97. Стилiстична характеристика прикметника.
98. Межі вживання в мові повних і коротких, стягнених і нестягнених форм прикметників.
99. Змістова виправданість уживання ступенів порівняння якісних прикметників, синонімія їх форм.
100. Випадки помилкового творення ступенів порівняння якісних прикметників.
101. Синонімія конструкцій “відносний прикметник + іменник” та “іменник у називному + іменник у родовому відмінку”.
102. Межі вживання присвійних прикметників, заміна їх іменником у родовому відмінку належності.
103. Стилiстична характеристика розрядів числівників за значенням.
104. Особливості використання власне кількісних і дробових числівників у науковому та в офіційно-діловому стилях.
105. Дробові числівники в журналістських текстах. Нумералізація іменника “нуль”.
106. Збірні числівники як синоніми власне кількісних, їх ідеографічні та стилістичні особливості.
107. Випадки відхилення від норм у відмінюванні складних і складених числівників.
108. Мовна норма поєднання іменників з числівниками та винятки з правил у вживанні числівників “два”, “три”, “чотири”.
109. Відхилення від норми в поєднанні збірних числівників з іменниками.

110. Літературне вживання числового іменника “пара” з певними групами іменників.
111. Можливе емоційне забарвлення тих числівників, що позначають видатні явища або пам’ятні події.
112. Числівники в складі фразеологізмів.
113. Загальна стилістична характеристика займенника.
114. Особливості використання займенників у різних функціональних стилях.
115. Семантичні та експресивні відтінки, яких набувають особові займенники залежно від умов уживання.
116. Можливе виникнення двозначності за використання зворотного займенника чи присвійного займенника “свій” і способи поліпшення тексту.
117. Синонімія означальних займенників.
118. Перехід займенників у частки, їх значеннєві відтінки.
119. Випадки помилкового використання займенників у журналістських текстах.
120. Загальна стилістична характеристика дієслова.
121. Дієслівні форми й категорії, використання яких можливе із стилістичною метою.
122. Синонімія особових форм дієслова, зіставність окремих форм особових закінчень і категорії числа.
123. Синонімія часів дієслова.
124. Використання теперішнього часу в значенні інших часів.
125. Стилiстична мета вживання “теперiшнього iсторичного” (“теперiшнього репортажного”), давноминулого та передминулого часiв.
126. Використання майбутнього часу в значенні інших часів.
127. Випадки вживання минулого часу в значенні інших часів.
128. Синонімія способів дієслова.
129. Умовний спосіб у значенні дійсного або наказового.
130. Емоційне забарвлення дієслів доконаного та недоконаного виду, вжитих у наказовому способі.
131. Відтінки, які вносять у мовлення частки при дієсловах у наказовому способі.
132. Інфінітив у значенні різних способів дієслова.
133. Дієслово як один з основних засобів надання динаміки висловлюванню.
134. Стилiстичнi можливостi синтаксису.
135. Синтаксичнi синонiми та паралельнi конструкцiї.
136. Синонімія різних типів простого речення.
137. Порядок членів речення, його змістове, синтаксичне й стилістичне значення.
138. Місце кожного члена речення за прямого порядку, зокрема за наявності кількох означень або додатків.
139. Стилiстична мета й виправданiсть iнверсiї.
140. Можлива двозначнiсть унаслідок подвiйної залежностi та способи полiпшення тексту.
141. Змістові відтінки, що залежать від розміщення вставних слів,

які не є членами речення.

142. Розміщення часток, які виокремлюють або посилюють певні члени речення.

143. Стилiстичне використання координації підмета й присудка.

144. Граматична та логічна координація підмета й присудка.

145. Координація присудка та простого підмета, вираженого, зокрема, іменником спільного роду; іменником-назвою професії чи посади жінки; загальним іменником, при якому є власний – географічна назва; поєднанням двох загальних іменників різного граматичного роду.

146. Координація присудка та простого підмета, вираженого складноскороченим словом або невідмінюваним іменником іншомовного походження.

147. Координація присудка та підмета, вираженого особовим, питально-відносним займенником, числівником, субстантивованим незмінним словом.

148. Координація присудка й складеного підмета, зокрема підмета на кшталт “брат із сестрою”; підмета, до складу якого входять числівник та іменник; підмета – збірного іменника з кількісним значенням; підмета – нерозкладного словосполучення.

149. Випадки узгодження зв'язки з іменною частиною присудка. Значеннєві відтінки, які вносять у висловлювання називний та орудний відмінки іменника в складеному присудку.

150. Координація присудка й однорідних підметів, зокрема з урахуванням сполучника, заперечної частки, прямого порядку членів речення чи інверсії.

151. Узгодження означення при іменниках – однорідних членах. Однина чи множина іменника при кількох узгоджених з ним означеннях.

152. 10. Узгодження в непрямих відмінках прикладок – назв населених пунктів.

153. Варіанти форм, пов'язані з керуванням. Значення відмінкових форм.

154. Синонімічні прийменникові та безприйменникові конструкції.

155. Керування при синонімічних словах. Синонімія прийменників.

156. Керування при однорідних членах, що передбачають різні відмінки керованих слів.

157. Можлива двозначність як наслідок нерозрізнення родового суб'єкта та родового об'єкта.

158. Спільне й відмінне в керуванні в українській і російській мовах.

159. Варіанти відтворення українською мовою російських словосполучень з прийменниками “по”, “при”.

160. Помилки, пов'язані з обранням форм керування.

161. Стилiстичні функції однорідних членів речення.

162. Використання однорідних членів для побудови класифікацій у науковому й офіційно-діловому стилях.

163. Додержання логічних вимог у використанні однорідних членів.
164. Стилiстичне значення рiзних способiв добору та поєднання однорiдних членiв.
165. Сполучники при однорiдних членах. Обрання синонiмiчного сполучника. Значення пропускання та повторення сполучникiв.
166. Вiдтiнки значення та правила використання двочленних сполучникiв.
167. Уживання прийменникiв при однорiдних членах.
168. Мовностилiстичнi та логiчнi помилки в поєднаннi однорiдних членiв.
169. Стилiстичне використання синонiмiчних та паралельних синтаксичних конструкцiй у рiзних функцiональних стилях.
170. Особове та безособове речення як взаємозамiннi синтаксичнi конструкцiї.
171. Особливостi використання в мовi ЗМi безособових речень, активних та пасивних зворотiв.
172. Дiєприкметниковий зворот i пiдрядне означальне речення; паралельнiсть цих конструкцiй i вiдтiнки, якi виникають пiд час уживання тiєї й iншої конструкцiї; умови взаємозамiни згаданих конструкцiй.
173. Переклад українською мовою російських речень з дiєприкметниковими зворотами.
174. Дiєприслiвниковi звороти й пiдряднi обставиннi речення як паралельнi конструкцiї, їх змiстовi та стилiстичнi вiдтiнки.
175. Умови правильного використання в реченнi дiєприслiвникового звороту.
176. Замiна пiдрядних обставинних речень дiєприслiвниковими зворотами; зворотна замiна.
177. Речення з нагромадженням вiддiєслiвних iменникiв i паралельнi до них конструкцiї з дiєслiвними формами. Замiна пiдрядними реченнями конструкцiй з вiддiєслiвними iменниками.
178. Стилiстична мета використання паралельних синтаксичних конструкцiй.
179. Стилiстична характеристика способiв вiдтворення чужого висловлювання.
180. Використання прямої мови в рiзних функцiональних стилях, у рiзних жанрах ЗМi.
181. Вiльна пряма мова в журналістських текстах.
182. Порiвняльна характеристика прямої та непрямої мови.
183. 1.Стилiстичнi особливостi невластиве прямої мови.
184. Використання складного речення в рiзних формах мови та в рiзних функцiональних стилях.
185. Особливостi й характернi риси вживання складного речення в мовi ЗМi.
186. Тенденцiя до поширення в мовi ЗМi сегментацiї та парцеляцiї.
187. Порiвняльна стилiстична характеристика сурядностi та пiдрядностi.

	<p>188. Стилiстичнi властивостi сполучникового та безсполучникового зв'язку в складному реченнi.</p> <p>189. Значення й стилiстична вмотивованiсть уживання сполучникiв i сполучних слiв у складнопiдрядних реченнях.</p> <p>190. Помилки у використаннi складних речень.</p> <p>191. Перiод i його використання в публiцистицi.</p> <p>192. Загальна характеристика синтаксичної будови тексту.</p> <p>193. Надфразна єднiсть як сплав змiстових, граматичних i стилiстичних ознак.</p> <p>194. Стилiстичнi засоби органiзацiї надфразної єдностi.</p> <p>195. Загальна характеристика стилiстичних фiгур.</p>
Опитування	Анкету-оцiнку з метою оцiнювання якостi курсу буде надано по завершенню курсу.

Схема курсу

Тиж. / дата / год.-	Тема, план, короткі тези	Форма діяльності (заняття)* *лекція, самостійна, дискусія, групова робота)	Література. Ресурси в інтернеті	Завдання, год	Термін виконання
Тиждень 1 – лекція, тиждень 1лаб. зан. 4 год..	<p>Тема 1. Предмет і завдання курсу. Функціональні стилі української мови</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Практична стилістика, її предмет, зміст і завдання. 2. Місце практичної стилістики в системі мовознавчих дисциплін. 3. Прагмостилістичний, функціонально-стилістичний, структурно-стилістичний, герменевтичний, феноменологічний аспекти аналізу журналістського тексту. 4. Усна й писемна форми існування мови та особливості їх використання в засобах масової інформації. 5. Поняття норми літературної мови, нормативних варіантів. Типи норм. 6. Функціонально-стильова сфера. 7. Поняття функціонально-стильової єдності. 8. Стиль як функціональний різновид літературної мови. 9. Стилi сучасної української літературної мови. 10. Характерні ознаки наукового стилю. 11. Мовні особливості офіційно-ділового стилю. 	лекція, дискусія, групова робота	Волкотруб Г. Й. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2009. – С. 3–35; Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 7–20; Пономарів О.Д. Стилiстика сучасної української мови. –3-те вид. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2000. – С. 3–19.	Завдання 1 // Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 20. 2 год.	12 лютого

	<p>12. Загальна характеристика функціонально-стильової єдності “мова художньої літератури”.</p> <p>13. Розмовна функціонально-стильова сфера.</p> <p>14. Конфесійний стиль української мови.</p> <p>15. Публіцистичний стиль, його різновиди.</p> <p>16. Інформативно-впливова та соціально-оцінна функція публіцистичного стилю.</p> <p>17. Місце публіцистичного стилю в системі функціональних стилів літературної мови.</p> <p>18. Роль публіцистичного стилю у формуванні стилістичних і мовних норм.</p>				
<p>Тиждень 2 – лекція, тиждень 2 – лаб. зан. 4 год..</p>	<p>Тема 2. Стилістичне розширення української лексики</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Загальна характеристика словникового складу української мови. 2. Стилістичне розширення лексики. 3. Використання в пресі лексики загальноживаної та стилістично забарвленої. 4. Умови використання в мові ЗМІ суспільно-політичної, виробничо-професійної, науково-термінологічної, офіційно-ділової, розмовної, просторічної лексики. 5. Лексична сполучуваність та її порушення в журналістському тексті. 6. Емоційно-експресивні різновиди мовлення. 7. Слова урочисті, піднесено-схвильовані, іронічні, зневажливі, презирливі та їх використання в журналістських текстах. 8. Засоби словотвору, що надають лексичним одиницям експресивного забарвлення. 9. Робота журналіста зі словниками як засіб досягнення точності слововживання. 10. Енциклопедичні та лінгвістичні словники, потрібні в редакційній практиці. 11. Особливості використання в практиці ЗМІ тлумачних словників. 12. Загальна характеристика двомовних словників, їх використання в практиці ЗМІ. 13. Використання в роботі журналіста Словника іншомовних слів. 14. Використання в редакційній практиці Орфографічного словника. 	<p>лекція, дискусія, групова робота</p>	<p>Волкотруб Г. Й. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2009. – С. 53–60; Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 26–39; Пономарів О. Д. Стилістика сучасної української мови. – 3-тє вид. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2000. – С. 194–207.</p>	<p>Завдання 2,3 // Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 39–47. 2 год.</p>	<p>19 лютого</p>

	<p>15. Використання на радіо й телебаченні Орфоепічного словника, словника-довідника “Складні випадки наголошення”, Словника наголосів.</p> <p>16. Стилiстичнi позначки в словниках як засiб орієнтування в доборі слова.</p>				
<p>Тиждень 3 – лекція, тиждень 3 – лаб. зан. 2 год..</p>	<p>Тема 3. Стилiстичне використання багатозначностi слова та омонiмiї. Паронiми</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Стилiстичне використання багатозначностi слова. 2. Види переносного вживання слова (мовна метафора, метонiмiя, синекдоха) та їх застосування в журналістських творах. 3. Виникнення експресії у зв’язку з переносним уживанням слова. 4. Використання полiсемії в сатиричних жанрах. 5. Стилiстична мета використання омонiмiв; каламбур. 6. Небезпека омофонії в мовленні на радіо й телебаченні. 7. Можлива двозначність за непередуманого використання омонiмiв. Словник омонiмiв. 8. Паронiми в журналістських текстах як вияв незнання справжнього значення слова. Словник паронiмiв української мови. 9. Стилiстичнi прийоми, що базуються на використанні паронiмiї. Парономазія. 	<p>лекція, дискусія, групова робота</p>	<p>Дудик П.С. Стилiстика української мови: Навчальний посiбник. – К.: Академія, 2005. – С. 155–165; Капелюшнiй А. О. Практична стилiстика української мови: Навч. посiб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 56–63; Пономарiв О.Д. Стилiстика сучасної української мови. –3-те вид. – Тернопiль: Навчальна книга – Богдан, 2000. – С. 38–56.</p>	<p>Завдання 4,5 // Капелюшнiй А. О. Практична стилiстика української мови: Навч. посiб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 64–71. 1 год.</p>	<p>22 лютого</p>
<p>Тиждень 3 – лекція, Тиждень 3 – лаб. зан. 2 год..</p>	<p>Тема 4. Стилiстичне використання лексичної синонiмiї. Словникові та контекстуальні антонiми в мові ЗМІ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Загальна характеристика лексичної синонiмiї. 2. Використання в мові ЗМІ ідеографічних синонiмiв. 3. Семантичний обсяг і експресивне забарвлення слів-дублетів. Слова-дублети й абсолютні синонiми. 4. Ампліфікація та градація як образно-виражальні засоби. 5. Використання в журналістських текстах стилiстичних синонiмiв. Словники синонiмiв української мови. 6. Місце перифраз у журналістському тексті. 7. Принципи заміни слів перифразами. Словник перифраз. 8. Застосування в мові ЗМІ контекстуальних синонiмiв. 9. Стилiстична мета використання 	<p>лекція, дискусія, групова робота</p>	<p>Бабич Н.Д. Практична стилiстика і культура української мови. – Львів: Світ, 2003. – С. 61–63; Волкотруб Г. Й. Практична стилiстика української мови: Навч. посiб. – Тернопiль: Підручники і посiбники, 2009. – С. 58–60; Капелюшнiй А. О. Практична стилiстика української мови: Навч. посiб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 76–82.</p>	<p>Завдання 6,7 // Капелюшнiй А. О. Практична стилiстика української мови: Навч. посiб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 83–87. 1 год.</p>	<p>26 лютого</p>

	<p>лексичних синонімів.</p> <p>10.Словникові та контекстуальні антоніми в мові ЗМІ.</p> <p>11.Функції антонімів у журналістському тексті.</p> <p>12.Образно-виражальні засоби, побудовані на антонімії.</p> <p>13.Іронія, антитеза, оксиморон у журналістських текстах.</p> <p>14.Словники антонімів української мови.</p>				
<p>Тиждень 4 – лекція, тиждень 4 – лаб. зан. 4 год..</p>	<p>Тема 5. Стилiстичне використання в мовi ЗМІ iншомовних слiв, неологiзмiв, iсторизмiв i архаїзмiв, дiалектизмiв. Лексичнi та граматичнi росiянізми</p> <p>1. Ставлення журналіста до слів іношомовного походження та їх використання в пресі, на радіо, телебаченні.</p> <p>2. Лексичні та граматичні росіянізми в мові ЗМІ.</p> <p>3. Небезпека паронімії під час використання слів іношомовного походження.</p> <p>4. Стилiстичне використання iсторизмiв i архаїзмiв у мовi ЗМІ.</p> <p>5. Архаїзми як засіб надання урочистості або “зниження” висловлювання.</p> <p>6. Використання історизмів для відтворення колориту епохи.</p> <p>6. Неологізми як обов’язковий елемент мови ЗМІ.</p> <p>7. Межі використання в журналістських текстах нових складноскорочених слів.</p> <p>8. Особливості використання в мові ЗМІ діалектизмів.</p>	<p>лекція, дискусія, групова робота</p>	<p>Волкотруб Г. Й. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2009. – С. 62–65; Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 92–103; Караванський С. Пошук українського слова, або Боротьба за національне “я”. – К.: Академія, 2001. – С. 276–278, 434–436.</p>	<p>Завдання 8,9, 10,11 // Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 104–119. 2 год.</p>	<p>5 березня</p>
<p>Тиждень 5 – лекція, тиждень 5 – лаб. зан. 4 год..</p>	<p>Тема 6. Канцеляризми та штампи в мові ЗМІ</p> <p>1. Одночасна зорієнтованість на експресію та стандарт як конструктивний принцип мови ЗМІ.</p> <p>2. Неоднозначність термінів “стандарт”, “стереотип”, “кліше” і “штамп”.</p> <p>3. Виправданість уживання ділової лексики в офіційно-діловому стилі.</p> <p>4. Ознаки канцеляризмів; способи уникнення канцеляризмів у мові ЗМІ.</p> <p>5. Розщеплення присудка як ознака канцеляриту.</p> <p>6. Ознаки штампів; способи уникнення штампів у мові ЗМІ.</p> <p>7. Штамп як один з виявів збідненості лексики твору. Слова-паразити.</p>	<p>лекція, дискусія, групова робота</p>	<p>Волкотруб Г. Й. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2009. – С. 84–88; Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 126–128.</p>	<p>Завдання 12, 13 // Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 129–138. 2 год.</p>	<p>12 березня</p>

	8. Тавтологія, плеоназм.				
Тиждень 6 – лекція, тиждень 6 – лаб. зан	Тема 7. Стилiстичне використання фразеологiзмiв у мовi мас-медiа 1. Стилiстичне розшарування фразеологiзмiв. 2. Емоцiйно нейтральнi фразеологiзми. 3. Межi використання в мовi ЗМI фразеологiзмiв наукового та офiцiйно-дiлового стилiв. 4. Використання фразеологiзмiв у журналістських текстах залежно вiд їх жанрових рiзновидiв. 5. Стилiстично виправдана трансформацiя фразеологiзмiв i їх невмотивована переробка (спотворення). 6. Способи “перекладу” фразеологiчних одиниць з однієї мови на іншу. 7. Передавання українськими вiдповiдниками російських фразеологiзмiв. 8. Майстерність журналіста у використанні фразеологiчних засобiв. 9. Використання фразеологiчних словникiв у журналістській практицi.	лекція, дискусія, групова робота	Дудик П.С. Стилiстика української мови: Навчальний посiбник. – К.: Академiя, 2005. – С. 175–179; Капелюшний А. О. Практична стилiстика української мови: Навч. посiб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львiв: ПАiС, 2007. – С. 144–152; Пономарiв О.Д. Стилiстика сучасної української мови. –3-те вид. – Тернопiль: Навчальна книга – Богдан, 2000. – С. 121–131.	Завдання 14, 15 // Капелюшний А. О. Практична стилiстика української мови: Навч. посiб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львiв: ПАiС, 2007. – С. 153–159. 2 год.	19 березня
Тиждень 7 – лекція, тиждень 7 – лаб. зан. 4 год.	Тема 8. Стилiстичне використання iменникiв 1. Морфологiчні синонiми та паралельнi форми. 2. Стилiстичнi властивостi словотвору та словозмiни. 3. Стилiстична характеристика iменника. 4. Категорiя роду iменникiв; стилiстичне використання iменникiв, якi мають варіантні форми роду. 5. Урахування пiд час перекладу з російської мови на українську невідповiдностi граматичного роду однакових за значенням i подiбних за вимовою та написанням iменникiв. 6. Літературна норма визначення граматичного роду складноскорочених слiв та невідмінюваних iменникiв iншомовного походження. 7. Рiд iменникiв на позначення професiй i посад жiнок. 8. Категорiя числа iменникiв, випадки вживання однини в значенні множини. 9. Множина iменникiв абстрактних, речовинних i власних iмен. 10. Категорiя вiдмінка. Словозмiннi паралелi, що залежать або не	лекція, дискусія, групова робота	Волкотруб Г. Й. Практична стилiстика української мови: Навч. посiб. – Тернопiль: Пiдручники i посiбники, 2009. – С. 118–136; Дудик П.С. Стилiстика української мови: Навчальний посiбник. – К.: Академiя, 2005. – С. 180–196; Капелюшний А. О. Практична стилiстика української мови: Навч. посiб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львiв: ПАiС, 2007. – С. 165–182.	Завдання 1,2 // Капелюшний А. О. Практична стилiстика української мови: Навч. посiб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львiв: ПАiС, 2007. – С. 182–194. 2 год.	6 березня

	<p>залежать від семантики слова.</p> <p>11.Синонімія давального відмінка та родового з прийменником “для”.</p> <p>12.Уживання родового або знахідного відмінка при перехідних дієсловах із запереченням та без заперечення.</p> <p>13.Уживання кличного чи називного відмінка у звертанні.</p>				
<p>Тиждень 8 – лекція, тиждень 8 – лаб. зан. 4 год..</p>	<p>Тема 9. Стилiстичне використання прикметникiв</p> <p>1. Стилiстична характеристика прикметника.</p> <p>2. Межi вживання в мовi повних i коротких, стягнених i нестягнених форм прикметникiв.</p> <p>3. Змiстова виправданiсть уживання ступенiв порiвняння якiсних прикметникiв, синонiмiя їх форм.</p> <p>4. Випадки помилкового творення ступенiв порiвняння якiсних прикметникiв.</p> <p>5. Синонiмiя конструкцiй “вiдносний прикметник + iменник” та “iменник у називному + iменник у родовому вiдмiнку”.</p> <p>6. Межi вживання присвiйних прикметникiв, заміна їх iменником у родовому вiдмiнку належностi.</p>	<p>лекцiя, дискусiя, групова робота</p>	<p>Волкотруб Г. Й. Практична стилiстика української мови: Навч. посiб. – Тернопiль: Пiдручники i посiбники, 2009. – С. 140–145; Дудик П.С. Стилiстика української мови: Навчальний посiбник. – К.: Академiя, 2005. – С. 196–200; Капелюшний А. О. Практична стилiстика української мови: Навч. посiб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львiв: ПАiС, 2007. – С. 199–204.</p>	<p>Завдання 3,4 // Капелюшний А. О. Практична стилiстика української мови: Навч. посiб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львiв: ПАiС, 2007. – С. 204–207. 2 год.</p>	<p>2 квітня</p>
<p>Тиждень 9 – лекція, тиждень 9 – лаб. зан. 4 год..</p>	<p>Тема 10. Стилiстичне використання числiвникiв</p> <p>1. Стилiстична характеристика розрядiв числiвникiв за значенням.</p> <p>2. Особливостi використання власне кiлькiсних i дробових числiвникiв у науковому та в офiцiйно-дiловому стилях.</p> <p>3. Дробовi числiвники в журналістських текстах. Нумералiзацiя iменника “нуль”.</p> <p>4. Збiрні числiвники як синонiми власне кiлькiсних, їх iдеографiчні та стилiстичні особливостi.</p> <p>5. Випадки вiдхилення вiд норм у вiдмiнюванні складних i складених числiвникiв.</p> <p>6. Мовна норма поєднання iменникiв з числiвниками та винятки з правил у вживаннi числiвникiв “два”, “три”, “чотири”.</p> <p>7. Вiдхилення вiд норми в поєднаннi збiрних числiвникiв з iменниками.</p> <p>8. Літературне вживання числового iменника “пара” з певними групами iменникiв.</p> <p>9. Можливе емоцiйне забарвлення тих числiвникiв, що позначають видатні явища або пам’ятні події.</p> <p>10.Числiвники в складі фразеологiзмiв.</p>	<p>лекцiя, дискусiя, групова робота</p>	<p>Волкотруб Г. Й. Практична стилiстика української мови: Навч. посiб. – Тернопiль: Пiдручники i посiбники, 2009. – С. 168–178; Дудик П.С. Стилiстика української мови: Навчальний посiбник. – К.: Академiя, 2005. – С. 203–205; Капелюшний А. О. Практична стилiстика української мови: Навч. посiб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львiв: ПАiС, 2007. – С. 211–221.</p>	<p>Завдання 5,6 // Капелюшний А. О. Практична стилiстика української мови: Навч. посiб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львiв: ПАiС, 2007. – С.221–227. 2 год.</p>	<p>9 квітня</p>

Тиждень 10 – лекція, тиждень 10 – лаб. зан. 4 год..	Тема 11. Стилiстичне використання займенникiв 1. Загальна стилістична характеристика займенника. 2. Особливості використання займенникiв у рiзних функціональних стилях. 3. Семантичні та експресивні відтінки, яких набувають особові займенники залежно від умов уживання. . Можливе виникнення двозначності за використання зворотного займенника чи присвійного займенника “свій” і способи поліпшення тексту. 5. Синонімія означальних займенникiв. 6. Перехід займенникiв у частки, їх значеннєві відтінки. 7. Випадки помилкового використання займенникiв у журналістських текстах	лекція, дискусія, групова робота	Волкотруб Г. Й. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2009. – С. 153–165; Дудик П.С. Стилiстика української мови: Навчальний посібник. – К.: Академія, 2005. – С. 205–207; Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 231–240.	Завдання 7,8 // Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С.240–246. 2 год.	16 квітня
Тиждень 11 – лекція, тиждень 11 – лаб. зан.	Тема 12. Стилiстичні можливості дієслова 1. Загальна стилістична характеристика дієслова. 2. Дієслівні форми й категорії, використання яких можливе із стилістичною метою. 3. Синонімія особових форм дієслова, зіставність окремих форм особових закінчень і категорії числа. 4. Синонімія часів дієслова. 5. Використання теперішнього часу в значенні інших часів. 6. Стилiстична мета вживання “теперішнього історичного” (“теперішнього репортажного”), давноминулого та передминулого часів. 7. Використання майбутнього часу в значенні інших часів. 8. Випадки вживання минулого часу в значенні інших часів. 9. Синонімія способів дієслова. 10. Умовний спосіб у значенні дійсного або наказового. 11. Емоційне забарвлення дієслів доконаного та недоконаного виду, вжитих у наказовому способі. 12. Відтінки, які вносять у мовлення частки при дієсловах у наказовому способі. 13. Інфінітив у значенні рiзних способів дієслова. 14. Дієслово як один з основних засобів надання динаміки висловлюванню.	лекція, дискусія, групова робота	Волкотруб Г. Й. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2009. – С. 182–199; Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 250–256; Пономарів О.Д. Стилiстика сучасної української мови. –3-тє вид. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2000. – С. 157–161.	Завдання 9,10 // Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 256–260. 2 год.	23 квітня
Тиждень	Тема 13. Стилiстичні можливості	лекція,	Волкотруб Г. Й.	Завдання 1,2 //	30 квітня

<p>ь 12 – лекція, тижден ь 12 – лаб. зан. 4 год..</p>	<p>синтаксису. Стилiстичнi властивостi порядку слiв у реченнi</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Стилiстичнi можливостi синтаксису. 2. Синтаксичнi синонiми та паралельнi конструкцiї. 3. Синонiмiя рiзних типiв простого речення. 4. Порядок членiв речення, його змiстове, синтаксичне й стилiстичне значення. 5. Мiсце кожного члена речення за прямого порядку, зокрема за наявностi кiлькох означень або додаткiв. 6. Стилiстична мета й виправданiсть iнверсiї. 7. Можлива двозначнiсть унаслiдок подвiйної залежностi та способи полiпшення тексту. 8. Змiстовi вiдтiнки, що залежать вiд розмiщення вставних слiв, якi не є членами речення. 9. Розмiщення часток, якi виокремлюють або посилюють певнi члени речення. 	<p>дискусiя, групова робота</p>	<p>Практична стилiстика української мови: Навч. посiб. – Тернопiль: Пiдручники i посiбники, 2009. – С. 215–218; Капелюшнiй А. О. Практична стилiстика української мови: Навч. посiб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львiв: ПАiС, 2007. – С. 264–270; Пономарiв О.Д. Стилiстика сучасної української мови. – 3-тє вид. – Тернопiль: Навчальна книга – Богдан, 2000. – С. 164–169.</p>	<p>Капелюшнiй А. О. Практична стилiстика української мови: Навч. посiб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львiв: ПАiС, 2007. – С.270–273. 2 год.</p>	
<p>Тижден ь 13 – лекція, тижден ь 13 – лаб. зан. 4 год..</p>	<p>Тема 14. Стилiстичне використання координацiї пiдмета й присудка. Узгодження означення</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Стилiстичне використання координацiї пiдмета й присудка. 2. Граматична та логiчна координацiя пiдмета й присудка. 3. Координацiя присудка та простого пiдмета, вираженого, зокрема, iменником спiльного роду; iменником-назвою професiї чи посади жiнок; загальним iменником, при якому є власний – географiчна назва; поєднанням двох загальних iменникiв рiзного граматичного роду. 4. Координацiя присудка та простого пiдмета, вираженого складноскороченим словом або невидiмюваним iменником iншомовного походження. 5. Координацiя присудка та пiдмета, вираженого особовим, питально-вiдносним займенником, числiвником, субстантивованим незмiнним словом. 6. Координацiя присудка й складеного пiдмета, зокрема пiдмета на кшталт “брат iз сестрою”; пiдмета, до складу якого входять числiвник та iменник; пiдмета – збiрного iменника з кiлькiсним значенням; пiдмета – нерозкладного словосполучення. 	<p>лекцiя, дискусiя, групова робота</p>	<p>Волкотруб Г. Й. Практична стилiстика української мови: Навч. посiб. – Тернопiль: Пiдручники i посiбники, 2009. – С. 219–223; Капелюшнiй А. О. Практична стилiстика української мови: Навч. посiб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львiв: ПАiС, 2007. – С. 278–285.</p>	<p>Завдання 3,4 // Капелюшнiй А. О. Практична стилiстика української мови: Навч. посiб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львiв: ПАiС, 2007. – С.286–294. 2 год.</p>	<p>7 травня</p>

	<p>7. Випадки узгодження зв'язки з іменною частиною присудка. Значеннєві відтінки, які вносять у висловлювання називний та орудний відмінки іменника в складеному присудку.</p> <p>8. Координація присудка й однорідних підметів, зокрема з урахуванням сполучника, заперечної частки, прямого порядку членів речення чи інверсії.</p> <p>9. Узгодження означення при іменниках – однорідних членах. Однина чи множина іменника при кількох узгоджених з ним означеннях.</p> <p>10. Узгодження в непрямих відмінках прикладок – назв населених пунктів</p>				
<p>Тиждень 14 – лекція, тиждень 14 – лаб. зан. 4 год..</p>	<p>Тема 15. Варіанти форм, пов'язані з керуванням</p> <p>1. Варіанти форм, пов'язані з керуванням. Значення відмінкових форм.</p> <p>2. Синонімічні приєдникові та безприєдникові конструкції.</p> <p>3. Керування при синонімічних словах. Синонімія приєдників.</p> <p>4. Керування при однорідних членах, що передбачають різні відмінки керованих слів.</p> <p>5. Можлива двозначність як наслідок нерозрізнення родового суб'єкта та родового об'єкта.</p> <p>6. Спільне й відмінне в керуванні в українській і російській мовах.</p> <p>7. Варіанти відтворення українською мовою російських словосполучень з приєдниками “по”, “при”.</p> <p>8. Помилки, пов'язані з обранням форм керування.</p>	<p>лекція, дискусія, групова робота</p>	<p>Волкотруб Г. Й. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2009. – С. 201–209; Капельюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 298–311.</p>	<p>Завдання 5,6,7 // Капельюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 312–327. 2 год.</p>	<p>14 травня</p>
<p>Тиждень 15 – лекція, тиждень 15 – лаб. зан. 4 год..</p>	<p>Тема 16. Стилiстичне використання однорiдних членiв речення</p> <p>1. Стилiстичнi функцiї однорiдних членiв речення.</p> <p>2. Використання однорiдних членiв для побудови класифiкацiй у науковому й офiцiйно-дiловому стилях.</p> <p>3. Додержання логiчних вимог у використаннi однорiдних членiв.</p> <p>4. Стилiстичне значення рiзних способiв добору та поєднання однорiдних членiв.</p> <p>5. Сполучники при однорiдних членах. Обрання синонiмiчного сполучника. Значення пропускання та повторення сполучникiв.</p> <p>6. Вiдтiнки значення та правила використання двочленних сполучникiв.</p> <p>7. Уживання приєдникiв при</p>	<p>лекція, дискусія, групова робота</p>	<p>Волкотруб Г. Й. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2009. – С. 224–227; Дудик П.С. Стилiстика української мови: Навчальний посiбник. – К.: Академiя, 2005. – С. 252–256; Капельюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 332–341.</p>	<p>Завдання 8,9 // Капельюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 342–350. 2 год.</p>	<p>21 травня</p>

	однорідних членах. 8. Мовностилістичні та логічні помилки в поєднанні однорідних членів				
Тиждень 16 – лекція, тиждень 16 – лаб. зан. 4 год.	<p>Тема 17. Стилістичне використання синтаксичних синонімів та паралельних синтаксичних конструкцій. Складні речення в мові ЗМІ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Стилістичне використання синонімічних та паралельних синтаксичних конструкцій у різних функціональних стилях. 2. Особове та безособове речення як взаємозамінні синтаксичні конструкції. 3. Особливості використання в мові ЗМІ безособових речень, активних та пасивних зворотів. 4. Дієприкметниковий зворот і підрядне означальне речення; паралельність цих конструкцій і відтінки, які виникають під час уживання тієї й іншої конструкції; умови взаємозаміни згаданих конструкцій. 5. Переклад українською мовою російських речень з дієприкметниковими зворотами. 6. Дієприслівникові звороти й підрядні обставинні речення як паралельні конструкції, їх змістові та стилістичні відтінки. 7. Умови правильного використання в реченні дієприслівникового звороту. 8. Заміна підрядних обставинних речень дієприслівниковими зворотами; зворотна заміна. 9. Речення з нагромадженням віддієслівних іменників і паралельні до них конструкції з дієслівними формами. Заміна підрядними реченнями конструкцій з віддієслівними іменниками. 10. Стилістична мета використання паралельних синтаксичних конструкцій. 11. Стилістична характеристика способів відтворення чужого висловлювання. 12. Використання прямої мови в різних функціональних стилях, у різних жанрах ЗМІ. 13. Вільна пряма мова в журналістських текстах. 14. Порівняльна характеристика прямої та непрямої мови. 15. Стилістичні особливості невласне прямої мови. 16. Використання складного речення в 	лекція, дискусія, групова робота	Волкотруб Г. Й. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Тернопіль: Підручники і посібники, 2009. – С. 229–234; Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 355–363.	Завдання 10, 11 // Капелюшний А. О. Практична стилістика української мови: Навч. посіб. – Вид. 2-ге, переробл. – Львів: ПАІС, 2007. – С. 364–369. 2 год.	28 травня

	<p>різних формах мови та в різних функціональних стилях.</p> <p>17. Особливості й характерні риси вживання складного речення в мові ЗМІ.</p> <p>18. Тенденція до поширення в мові ЗМІ сегментації та парцеляції.</p> <p>19. Порівняльна стилістична характеристика сурядності та підрядності.</p> <p>20. Стилiстичнi властивостi сполучникового та безсполучникового зв'язку в складному реченнi.</p> <p>21. Значення й стилістична вмотивованість уживання сполучників і сполучних слів у складнопідрядних реченнях.</p> <p>22. Помилки у використанні складних речень.</p> <p>23. Період і його використання в публіцистиці.</p> <p>24. Загальна характеристика синтаксичної будови тексту.</p> <p>25. Надфразна єдність як сплав змістових, граматичних і стилістичних ознак.</p> <p>26. Стилiстичнi засоби організації надфразної єдності.</p> <p>27. Загальна характеристика стилістичних фігур.</p>				
--	---	--	--	--	--